

Marts 1889, da dennes § 5 fordrer, at den Sygdom, paa hvis Følger Andragendet begrundes, bevisligen skal være paadragen ved den militære Tjeneste, hvilket i nærværende Tilfælde ikke har fundet Sted. Der andrages nu om, at Rigsdagen, selv om det mangler Lovhjemmel, vil søge ham tilfættat en Understøttelse, hvortil han saa haardt trænger.

Da Andragendet ikke ses at have været hos Finantsministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

64. Fra pensioneret Oversergent D. Oviist Scharling af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 30te Januar 1890 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, Bahnsen).

Andrageren, der har deltaget i de tvende Slesvigske Krige, meddeler, at han efter 30 Aars Tjeneste 1873 tog sin Afsked ved Aldersgrændsen, begrundet paa rheumatiske Lidelser i Fødderne, som besværliggjorde hans Gang i den Grad, at han ikke kunde udholde selv kortere Marscher, og som han antager at have paadraget sig 1864 under Forværet af Dnhbøl. Hans Pension for 36 Aars Tjeneste fastsattes til 420 Kr., men vilde efter den nye Pensionsslov, der udkom 9 Maanedes senere, være bleven høiere. Ved privat Erhverv har han søgt at skaffe sig en forøget Indtægt, men siden 1887 har dette ikke været ham muligt, og da han nu er 72 Aar gammel, andrager han om at erholde en aarlig Understøttelse, efter at Invalidbestyrelsen har meddelt ham, at hans Andragende om at faae Pensionen omberegnet efter Reglerne i Pensionssloven af 20de November 1876 i Genhold til denne Lovs § 17 ikke kan bevilges.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

65. Fra Anlægsplantør Peter Jensen af Aarhus om Understøttelse. (Indbragt den 30te Januar 1890 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, Pingel).

Andrageren bemærker at han fra sin tidligste Ungdom, med Undtagelse af de 3 Krigsaar, da han var indkaldt til Tjeneste, stadig har bestjæftiget sig med Træplantning og Trækultur, og at han har været antaget som Skovfoged ved forskellige af Statsskovene i Sjælland, feneft ved Bindum Skov, men kun paa Opsigelse, hvorfor han, efter at have været der i 10 Aar, maatte flytte derfra med Kone og 6 ukonfirmerede Børn. Af daværende Finantsminister Jonnesbech modtog han en Gave paa 100 Rdl., hvilket han betragtede som en vældig Erstatning for den Uret, han forment at have lidt, og maatte derefter skaffe sig privat Erhverv. Dette bestod navnlig i at udføre Skovplantninger, og han har saaledes tilveiebragt ca. 50 Stykker Skov og en stor Mængde smaa Plantager, Hegn, Vystanlæg og Haven, der alle ere præmiebelønnede, ligesom skovhændige Autoriteter have erklæret hans Kulturer for nogle af de bedste i Landet. Skjøndt han nu er en ældre Mand, 68 Aar gammel, der ikke kan udholde altsfor anstrængende Arbeide, tror han dog endnu at kunne virke en hel Del for Plantningsagen, hvis han ved en mindre Understøttelse fra Statens Side sættes i Stand til at benytte sin mangeaarige Erfaring paa dette Omraade til Fordel for Landets mindre Jordbrugere, som i Reglen ikke have Naad til at anvende store Summer til Planer og Likh, hvorfor deres Plantninger altsfor ofte ere mangelfulde, og han andrager derfor Rigsdagen om at erholde en saadan.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

66. Fra en stor Del Besiddere af mindre Eiendomme paa Fano om Støtte fra Statens Side til Beskyttelse af deres Enge mod Havets Vortskæren. (Indbragt den 30te Januar 1890 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme.)